

Evangelhia zilei de vineri: Cine spun oamenii că sunt Eu?

Comentariu la Evangelhia zilei de vineri din săptămâna a XXV-a de peste an. „Pe când se afla la o parte, în rugăciune, iar discipolii erau cu el”. Prietenia cu Isus se naște în rugăciune și este atât de puternică încât schimbă cuvintele noastre, faptele noastre și obiceiurile noastre.

Evangelhie (Lc 9,18-21)

Pe când se afla la o parte, în rugăciune, iar discipolii erau cu el, i-

a întrebat: „Cine spun mulțimile că sunt eu?”

Ei i-au răspuns: „«Ioan Botezătorul», alții «Ilie», iar alții că «a înviat unul dintre profeții cei vechi»”.

El le-a spus: „Dar voi cine spuneți că sunt?”

Atunci, răspunzând, Petru a zis: „Cristosul lui Dumnezeu!”

Dar el le-a interzis cu strictețe să spună aceasta cuiva,

.....

Comentariu la Evanghelia

Evanghelia de astăzi povestește că, la un moment dat, Isus se afla singur cu discipolii Săi. După cum îi era obiceiul, Isus se ruga. Acele clipe de rugăciune împreună cu Învățătorul trebuie să se fi întipărit adânc în

memoria apostolilor. Multe dintre aceste episoade se petreceau sub cerul liber. Isus vorbea fără cuvinte, în tăcere, cu Tatăl Său. Poate că, din când în când, Își ridica privirea spre înălțime.

Tăcerea era minunată. Se auzea limpede șuierul vântului, frânt de acele ascuțite ale pinilor; sau behăitul îndepărtat al unei oi care păștea pe versant; chiar și fâlfâitul păsărilor vibra în aer, în rafale trecătoare.

Între timp, discipolii Îl priveau pe Învățător cu mare atenție, încercând să-I imite dispoziția adunată și senină și să-I însoțească rugăciunea lăuntrică. Iuda poate că se gândea la micile lui griji și aștepta nerăbdător ca acel ceas de rugăciune să se încheie, în timp ce tânărul Ioan Îl privea cu ochi ațintiți pe Domnul său. Petru era așezat și el aproape de Isus și medita, poate, la

responsabilitatea pe care Învățătorul o pune pe umerii lui.

Deodată, vocea frumoasă a lui Isus rupe cu blândețe tăcerea și coboară cu o întrebare pătrunzătoare, adresată discipolilor, despre marele mister al identității Sale, pe care toți ar trebui să-l deslușim în această viață: „Cine spun oamenii că sunt Eu?”

Întrebarea îi scoate pe toți din reculegere și îi lasă pe gânduri. Atunci, unii și alții încep să-I povestească Învățătorului ce au auzit despre El și despre identitatea Sa.

Când au terminat de expus diferitele versiuni despre Isus pe care și le-a făcut lumea, cu un contrast foarte grăitor, El îi întreabă: „Dar voi, cine spuneți că sunt Eu?”. Voi, care vă rugați împreună cu Mine și de aceea primiți daruri pe care alții nu le au, „cine spuneți că sunt Eu?”

Vocea hotărâtă a lui Petru intervine atunci, înlăturând orice ezitare: „Cristosul lui Dumnezeu”.

Prietenia cu Isus cere din partea noastră un răspuns asemănător și ferm, plin de credință, ca al lui Petru: „Tu ești Cristosul lui Dumnezeu”. Cât de folositoare este sugestia sfântului Josemaría: „Aprinde-ți credința. — Cristos nu e un personaj din trecut. Nu este o amintire ce se pierde în istorie. Trăiește! : „Jesus Christus heri et hodie: ipse et in saecula!” — spune Sfântul Paul. — Isus Cristos ieri, azi și în veci!” (Sf. Josemaría, *Drum*, nr. 584). Această convingere plină de încredere, întărită în rugăciune, va fi atât de puternică încât va schimba cuvintele noastre, faptele noastre și obiceiurile noastre.

Pablo M. Edo // Tim Foster- -
Unsplash

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-vineri-cine-sun-oamenii-ca-sunt-eu/> (11.03.2026)